

Το Ανεπιθύμητο Γραμμάτιο του 1821

Και είπαρ οι άθρησκοι που εβάλαμε εις τον σβέρκο μας
να μη μαθάνουν τα παιδιά μας Χριστόν και Παράγια, διότι θα
μας παρεξηγήσουν οι ισχυροί. Και βγήκαρ ακόμη να ποτάξουν
την Εκκλησία, διότι έχει πολλήν δύναμη και την φοβούνται.
Και είπαρ λόγια άπρεπα δια τους παπάδες.
Εμείς, με σκιάρ μας τον Τίμιον Σταυρόν, επολεμήσαμε ολούθε,
σε κάστρα, σε πτερβέρια, σε μπογάζια και σε ταμπούργια.
Και αυτός ο Σταυρός μας έσωσε.
Μας έδωσε την ρίκη και έχασε (οδήγησε σε ήπτα) τον άπιστον
Τούρκον.
Τόση μικρότητα στον Σταυρό, τον σωτήρα μας!
Και βρίζουν οι πουλημένοι εις τους ξένους και τους παπάδες μας,
τους λυγίζουν άκατηρτους και απόλεμους.
Εμείς τους παπάδες τους είχαμε μαζί εις κάθε μετερίζι, εις κάθε
πόρον και δυστυχία.
Οχι μόνορ δια να βλογάτε τα όπλα τα ιερά, αλλά και αυτοί με
πτονφέκι και γιαταγάρι, πολεμώντας σαν λεοτάρια.
Ντροπή Έλληνες!

Ιωάννης Μακρυγιάννης, Στρατηγός

Το μήνυμα της Επανάστασης

του 1821 βρίσκει τον Αθω να δονείται από ενθουσιασμό. Η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη και τα πνεύματα εξημμένα. Η διάδοση της συγκλονιστικής είδησης του απαγχονισμού του Εθνομάρτυρα Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ (10 Απριλίου 1821), της τραγικής εκείνης μορφής της τόσο συνδεδεμένης με το Άγιον Όρος. Η αναγγελία της Επανάστασης στο Μωριά και η μόνιμη τούρκικη τυραννία, είναι ισχυρά εναύσματα για να ανάψουν μεγάλη πυρκαγιά.

Στον πυρετό της Επανάστασης οι Μονές παραχωρούν στους επαναστάτες τα κανόνια τους, πυρομαχικά και τρόφιμα, ενώ μετατρέπουν τα χαλκιάδικα σε οπλουργεία.

Η Ιερά Κοινότητα συντονίζει τις ενέργειες όλες, κι αυτή συγκεντρώνει τα χρήματα του αγώνα. Ταυτόχρονα καλεί τον Εμμανουήλ Παπά, που βρίσκεται από το Μάρτιο του ιδίου έτους στη Μονή Εσφιγμένου να παραλάβει τα τρόφιμα και τα πολεμοφόδια. ([περισσότερα...](#))